

Pályázat sorszáma: 2016/04 – Aminek nem leszek részese, avagy kutyából nem lesz szalonna

2015. márciusában jelentkezett nálam egy fiatalember, hogy a mostani könyvelővel szemben kétségei vannak, és szeretné, hogy én könyveljem. Átnéztem a főkönyvi kivonatát, adófolyószámláját, és elvállaltam. Túlestem a szokásos átvett anyag bonyodalmakon, mint a tárgyi eszköz analitika nem egyezik a főkönyvvel, hogy a kis értékű tárgyi eszköz az nem is tárgyi eszköz, olyan számla van januárban kiegyenlítve, ami nincs is a nyitó állományban. Megállapítottam, hogy az ő bére rosszul van és volt számfejtve, mert csak 4 órásként számfejtették annak ellenére, hogy egyszemélyes kft-ről van szó. A társaságnak van egy alkalmazottja, az édesapa, van egy személygépkocsi a társaság tulajdonában. Bekértem a forgalmi engedélyét, és kiderült, hogy az addig alkalmazott cégautó adó összege helytelen, mert ez a kocsi 33 ezer forintos besorolású. Kértem, hogy visszamenőleg önellenőrzést csináljon a „régí könyvelő”. Ezután kért a fiatalember, hogy apuval szeretne eljönni hozzám, mert teljesen fel van háborodva, hogy amióta új a könyvelő kétszer annyit kell fizetniük.

Kedves papa mindenféle internetről kifuttatott cikkekkel igyekezett meggyőzni arról, hogy az egyszemélyes kft-ben igenis lehet 4 órás alkalmazott a fia. Ezt én nem is tagadtam, de hogy ebben az esetben is meg kell fizetni a minimálbér utáni járulékot, ezt már nem akarta megérteni.

Aztán szembesültem a következőkkel:

- céges bankkártyás fizetés, számla nincs,
- rengeteg üzemanyagszámla hol készpénzes, hol bankkártyás,
- kp felvételek sorozata.

Kérdésemre a válasz az volt, hogy nem tudom, ezeket apu csinálja.

Újabb beszélgetés következett apuval, a következő válaszokat kaptam:

- farmernadrágot vettem 27 ezer forintért, ami szerintem munkaruha
- mi közöm hozzá, hogy ő mennyit autózik és tankol, mert ő német vezetési módszert oktat a cégeknél. Ha ellenőrzés lesz, azonnal eladja a személygépkocsit és máris megállapíthatatlan lesz, hogy valójában mennyit ment,

Azt is megtudtam, hogy a kedves papa nagyon neves biztosító cégnél volt igazgató, és több millió forint adóhiányt állapított meg nála a NAV.

Összeállt a kép: kedves papa előretolta gyermekét egy egyszemélyes kft-be, ő pedig tovább alkalmazza a biztosítónál megszokott játékait.

Kénytelen voltam egy négyszemközti beszélgetésben felhívni a gyerek figyelmét, hogy ezért a kft-ért ő lesz a felelős.

Mi lett a vége: a fiatalember munkahelyet keresett magának, átadta a céget apának, és bennem megszületett az elhatározás, ez volt az első és utolsó évünk amikor együtt működünk. Úgy tartottam tisztességesnek, hogy a megkezdett évet végigkönyvelem.

Mondanom sem kell, hogy szenvedéseim nem értek véget. Útnyilvántartás kértem a személygépkocsi használatról úgy, hogy a kezdő és záró km-óraállás is rögzítve legyen. Ebben nem volt hiba, mert annyi céget keresett fel havonta 5-7 ezer kilométert utazva, sikertelen megbeszéléseket folytatva, hogy nem is tudom mikor dolgozott. (Ebben volt gyakorlata előző időszakról.)

Érdekes módon, akkor vett drága fényképezőgépet állvánnyal, ami előtt vízisíelni ment az Adriára. Mint kiderült ezt én látom rosszul, mert az neki az oktatáshoz kell, és igenis ő tudja bizonyítani a kizárólagos céges használatot, és mi az, hogy nem akarom visszaigényelni az áfa-ját.

Aztán jött a következő ötlet: Ő bérbe veszi a barátnője lakását, jelentsem be, mint telephely, mert ő ott készül fel az oktatásokra. A lakást teljes területével bérbe kívánja venni, mert neki erre szüksége van. Azt, hogy ezután szja és – ha az egymillió forintot meghaladja – még eho kötelezettség is terheli a céget, már nem akarta elfogadni.

Értelmes munkával eltöltendő időket vesztettem a parttalan vitákkal és bizonyításokkal, mert az én dolgom az az, hogy megtaláljam annak lehetőségét, hogy ő minél több jövedelemhez jusson adófizetés nélkül. Ennek a feladatnak én nem tudok megfelelni.

Nagyon örültem annak, amikor KOCKERD bevallásra kapott felszólítást. Kedvesen közöltem vele, hogy 2016 évtől keressen magának új könyvelőt, mert kockázatosnak minősített ügyfeleket mi nem könyvelünk. Nagyon sérelmesnek tekintette elhatározásomat, melyet távollétemben a kolleganőim tudtára is hozott.

Biztos vagyok benne, hogy jól döntöttem. Nem ez a cég volt azt első, akitől azért váltam meg, mert nem akartam közvetve sem részese lenni a nyilvánvalóan adóelkerülő, nem éppen tisztességes megoldásoknak. Azt is tudom, hogy ez a magatartás még soká fog gyökeret verni a könyvelők között, de legalább mi teszünk ellene.